

תפ"ח 50554/11/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 50554-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופטת - נשיאה רות לורך, שופטת דבורה עטר, שופט עמי קובו
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם פלוני

ב"כ המאשימה עו"ד גל רוזנצוויג

ב"כ הנאשם עו"ד ברק כהן

נוסח זה של גזר הדין מותר בפרסום

גזר דין

- הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של ניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ניסיון להטרדה מינית של קטינה שטרם מלאו לה 15 שנים לפי סעיף 5(א) רישא בנסיבות סעיף 3(א)(3) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998, ביחד עם סעיף 25 לחוק וכן בהחזקת חומר תועבה בדמותו של קטין עבירה לפי סעיף 214(ב3) לחוק.
- הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים לא כלל הסכמה עונשית ואולם הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו.

כתב האישום המתוקן

עמוד 1

3. עניינו של כתב האישום המתוקן בעבירות מין במרחב הווירטואלי, שבוצעו כלפי סוכנת משטרתית שהציגה עצמה כבת 12 והזדהתה בכינוי "שיר 12" (להלן: "שיר" או "הסוכנת"), במסגרת פעילות יזומה לאיתור חשודים בעבירות מין בקטינים. העבירות נעברו בפלטפורמת שיחות של אתר האינטרנט וואלה "טוטאל צ'אט" (להלן: "הצ'אט").

האישום הראשון

4. ביום 15.06.20 פנה הנאשם לשיר תחת הכינוי "**הצלם 420**" ושאל אותה "**את נשלטת?**". שיר השיבה כי היא אינה מבינה את כוונתו וכי היא בת 12. הנאשם בדק עמה האם נמצאת לבדה בביתה, ומשנענה בחיוב החל לשוחח עמה שיחה בעלת תכנים מיניים.

5. בהמשך שאל את שיר אם ברצונה לציית לו, והורה לה כדלקמן: "**לכי תביאי כוס קרח; תביאי טוש שחור עבה ו-2 קליפסים של כביסה; תורידי את החולצה**". בתגובה אמרה לו שיר כי היא מתביישת, אך הוא המשיך והורה לה כי תכניס את ידיה לחולצה וכי תשים קליפס על הפיטמה. שיר השיבה לנאשם כי הדבר מכאיב לה, אך הנאשם התעלם מכאבה והשיב: "**לא שאלתי אם זה כואב, תשימי על שתי הפטמות, עכשיו!**".

6. הנאשם המשיך והורה לה, בין היתר, ללקק את הטוש עם הפקק עליו, להוריד את מכנסיה ולהישאר בתחתוניה, ואז אמר לה: "**תקחי את הטוש ותשימי אותו על התחתון מלמעלה, ולאט לאט תנסי לדחוף אותו פנימה; מנסה?; יכולה לנסות בלי תחתון**". שיר הביעה בפניו את חששה שמא הדבר יכאב אך הנאשם השיב לה כי זה לא יכאב, וכי זו הסיבה שהורה לה להרטיב את הטוש.

7. שיר שבה וציינה במהלך השיחה כי המעשים שהוא מורה לה לבצע מכאיבים לה, וכי היא מפחדת, אך הנאשם התעלם מדבריה והמשיך להורות לה ללקק את הטוש ולהרטיבו, ובהמשך לכך להתיישב עליו: "**להחזיק את הטוש על הספה כשהוא ישר ועומד ואת תשבי עליו שיכנס לטוסיק**". כשהביעה בפניו פעם נוספת את כאבה הורה לה להכניס את הטוש עד הסוף, וציין בפניה כי אם תשים קרם גוף הדבר לא יורגש.

האישום השני

8. ביום 09.11.20 החזיק הנאשם במכשיר הטלפון הסלולארי שלו קבצים ובהם שני סרטונים הכוללים תוכן מיני ובו קטינים. קבצים אלה כללו את התכנים הבאים:

א. קטינה הנראית מתחת לגיל 7, אשר פושטת את בגדיה עד שעומדת עירומה ולאחר מכן נוגעת בגופה באופן מיני.

ב. פעוט הנראה כבן מספר חודשים, כאשר גבר אוחז בראשו של הפעוט ומכניס את איבר מינו לפיו של הפעוט.

תסקירי שירות המבחן

9. בתסקיר מיום 07.04.22 - [הושמט].
10. בתסקיר מיום 14.7.22 - [הושמט].
11. בתסקיר המשלים מיום 20.10.22 - [הושמט].
12. בתסקיר המסכם מיום 27.04.23 - [הושמט].

הערכת המסוכנות המינית

13. [הושמט].
14. [הושמט].
15. לאחר שקלול גורמי הסיכון הסטטיים והדינאמיים, **הערכת מסוכנותו נקבעה כבינונית** והומלץ כי הנאשם ישלים את ההליך הטיפולי בו החל, ותיבחן האפשרות לשלבו בטיפול בתחום ההתמכרויות כמו גם במעקב פסיכיאטרי במידת הצורך.

טיעוני המאשימה לעונש

16. ב"כ המאשימה, עו"ד גל רוזנצוויג, עמד על חומרת המעשים בהם הודה והורשע הנאשם, ועל מדיניות הענישה המחמירה המתחייבת בגינם, לשם הגנה על נפשם וגופם שם קטינים.
17. נטען כי אין בעובדה שמדובר במרחב הווירטואלי כדי להפחית מחומרת המעשים ולהצדיק הימנעות ממאסר, שכן הנאשם לא היה מודע לכך שמדובר בסוכנת משטרתית. כן צוין כי המרחב הווירטואלי מקל על ביצוע העבירות, וכי פוטנציאל הפגיעה בקטינים הוא גדול, ובין היתר עלול לגרום לעיוות תפישתם בנוגע למיניות תקינה. ביצוע העבירות מרחוק, באמצעות האינטרנט, מביא לפגיעה בתוך ביתם ומבצרם של הקטינים.
18. באשר למתחם הענישה הנוגע לעבירות המין שבוצעו בסוכנת, הדגיש את הנסיבות המחמירות שהתקיימו בענייננו, אשר כללו שימוש בחפצים, ואת העובדה כי הנאשם לא התייחס לדבריה של שיר לפיהם המעשים שהורה לה לבצע גרמו לה כאב ופחד. כן הפנה לפסיקה ממנה עולים מתחמי ענישה מחמירים בגין עבירות זהות למקרה דנן, כשהנמוך ביניהם מתחיל ב-12 חודשי מאסר בפועל.
19. באשר למתחם הענישה הנוגע להחזקת דברי תועבה, הדגיש את הגיל הצעיר מאוד של הקטינים שהופיעו בתכנים הפדופיליים אשר הנאשם הורשע בהחזקתם, והפנה לפסיקה ממנה עולה כי מתחם העונש ההולם בעבירות אלה נע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר.

20. לבסוף עתר ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שינוע בין 12 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר בפועל.

21. באשר לנסיבות הקשורות בנאשם עמד ב"כ המאשימה על הערכת המסוכנות הבינונית שנקבעה לו, אשר נובעת מקיומה של סטייה מינית לצד רקע התמכרותי ותובנה חלקית בלבד לחומרת מעשיו. הגם שהנאשם עבר הליך טיפולי, שיתוף הפעולה נותר ברמה השטחית בלבד, הנאשם נטה למזער את מעשיו ואת בעיית ההתמכרות ממנה סובל, ובסופו של יום הטיפול לא הגשים את מטרתו. על כן אין מקום לחרוג לקולא מהמתחם ההולם משיקולי שיקום.

22. נוכח היעדר עבר פלילי, התבקש בית המשפט למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

טיעוני ההגנה לעונש

23. ב"כ הנאשם, עו"ד ברק כהן, עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

24. לשם תמיכה בעתירתו העונשית הפנה ב"כ הנאשם לתפ"ח 49859-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני (20.10.2022), אשר ניתן על ידי מותב זה, וטען כי נסיבותיו חמורות מעניינו באופן המצדיק, ביתר שאת, חריגה ממתחם העונש ההולם.

25. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות המקלות הקשורות בביצוע העבירה. המדובר היה במקרה חד פעמי, אשר התקיים במרחב הווירטואלי בלבד, להבדיל מעניין נגר בו היו התקשרויות חוזרות ונשנות אשר התקיימו אף בשיחות ווטסאפ ובשיחות טלפוניות. בעניין נגר אף ניתן ללמוד על מודעות לגילה של המתלוננת מכך שביקש ממנה למחוק את ההתכתבויות ביניהם, נסיבה שאינה מתקיימת בעניינו. כמו כן הודגש כי לא היה מדובר בקטינה אמיתית אלא בסוכנת, וכי לא נמצאו התקשרויות נוספות עם קטינות במחשבו של הנאשם.

באשר לאישום השני נטען כי הגם שאין חולק כי נעברה עבירה, נסיבותיה מקלות שכן המדובר בשני סרטונים שנשלחו אל הנאשם.

26. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הדגיש ב"כ הנאשם את העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וכבר בעת חקירתו במשטרה, באופן המלמד על כנות לקיחת האחריות, וציין את החיסכון בזמן השיפוטי שנבע מהודאתו. כן עמד על היעדר עבר פלילי, תיקים פתוחים או הפרות במהלך הזמן בו שהה בתנאים מגבילים, וכן על חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות.

27. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, והדגיש כי כעולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשם אינו מאופיין בדפוסי התנהגות בעייתיים, אלא העבירות בוצעו על רקע נסיבות ייחודיות ותחושות בדידות והסתגרות

שהיו מנת חלקו של הנאשם בעת מגפת הקורונה.

28. עוד עמד בהרחבה על המסע הטיפולי הממושך והמשמעותי שעבר הנאשם, אליו נרתם באופן מלא. כעולה מהתסקיר המסכם הטיפול נשא פרי, וחל שיפור בקשייו של הנאשם בתחומי הדימוי העצמי והקשרים הבינאישיים, אשר עמדו ברקע לביצוע העבירות. ב"כ הנאשם הבהיר כי המלצת שירות המבחן אינה מתעלמת מהקושי של הנאשם להכיר בסטייתו המינית, אלא מעניקה מעמד בכורה לשיקולי השיקום על רקע התקדמותו בטיפול. בכל הנוגע לבעיית ההתמכרות, הרי שכעולה מתסקירי שירות המבחן הנאשם לא עשה כל שימוש בסמים, ואף השתלב במעגל העבודה בפברואר 2023. נתונים אלה מעידים ביתר שאת על שיקומו המוצלח של הנאשם.

29. לאור האמור, עתר ב"כ הנאשם לחרוג ממתחם הענישה ההולם לקולא ולאמץ את המלצת שירות המבחן, לפיה יושת עליו צו מבחן ממושך למשך שנה וחצי במהלכם ישתלב בתכנית שיקום מונע ויהיה תחת פיקוח, באופן שיגשים אף את האינטרס הציבורי בשיקומו.

דברי הנאשם לעונש

30. הנאשם ביקש לאפשר לו להמשיך בהליך השיקומי בו החל, אשר יסייע לו להשתלב בחברה כאדם נורמטיבי ולהימנע מלבצע פגיעה בקטינים או בבגירות.

דין והכרעה

31. על פי מבחני הפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)) בנסיבותיו של התיק יש לקבוע שני מתחמי עונש הולמים לעבירות בהן הורשע הנאשם, שכן כל אחד מהאישומים מהווה אירוע נפרד. בעוד שבאישום הראשון המדובר בעבירות שנעשו כלפי הסוכנת, האישום השני אינו מופנה כלפיה, עיתויו שונה ואין בין האישומים קשר ענייני הדוק.

גם ב"כ המאשימה הבחין למעשה בין שני האירועים בציינו את רמת הענישה הנוהגת לכל אחד מהם, הגם שבסופו של יום עתר למתחם עונש הולם אחד לשתי העבירות.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

32. הערכים שנפגעו כתוצאה מעבירות המין שביצע הנאשם כלפי הסוכנת, הם ערך ההגנה על שלמות הגוף והנפש של הציבור בכלל ושל קטינים בפרט, וכן הזכות לכבוד, לפרטיות, לאוטונומיה ולביטחון, לרבות במרחב הווירטואלי. המדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים לאור העובדה שהעבירות בוצעו כלפי מי שהנאשם סבר שהיא קטינה.

33. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן של עבירות המין, כשחומרה יתירה נודעת לזו המבוצעת כלפי קטינים, וכמאמר כב' השופט ח' כבוב בע"פ 3235/22 אללו נ' מדינת ישראל (22.1.23):

"שוב אנו נדרשים לחומרה הגלומה בביצוע עבירות מין, הפגם החברתי והמוסרי שבהן, הנזקים שהן גורמות והצורך לבטא את הוקעתן. עבירות מין הן מהעבירות החמורות שבחוק העונשין, ולא בכדי... זאת, משום שיש בעבירות מין משום חילול הגוף וכבוד האדם, הפשטת אדם מאנושיותו וחרוב האוטונומיה שלו. עבריו מין משתמש בזולתו ככלי לסיפוק צרכיו ויצריו המיניים; הוא הופך אותו מסובייקט לאובייקט שתכלית קיומו מתמצית בריצוי צרכיו... במקרים רבים, בפרט במקרים בהם מעורבים קטינים, הפגיעות המיניות מובילות לצלקות עמוקות בנפש, אשר מוצאות ביטוי בפגיעה בתפקוד השוטף במסגרות החיים השונות - החברתית והאישית, ובהמשך הדרך גם במסגרות המקצועיות והזוגיות".

34. אין בעובדה שהעבירות נעברו במרחב הווירטואלי כדי להפחית מחומרתן. בתי המשפט הדגישו בפסיקתם כי יש להחמיר בענישה בעבירות אלה, ובכך להעביר מסר מובהק למנצלים את רשת האינטרנט למטרות פוגעניות, נוכח הקלות היתירה שבביצוע עבירות מין באמצעותה. יפים בהקשר זה דברי כב' השופט נ' סולברג בע"פ 6391/20 **מדינת ישראל נ' בטיטו** (01.08.21):

"שומה לחזור ולהתריע מפני העבריינות הנדונה כאן, עבריינות-מין במעבה האינטרנט. בקלות בלתי-נסבלת, בחסות האנונימיות, ובזמינות המתאפשרת ברשת האינטרנט ובחדרי הצ'אט, יוצרים עברייני-מין קשרים, גם עם קטינים וקטינות שדעתם קלה, אישיותם עדיין לא מגובשת, והם ניתנים להשפעה בקלות. עברייני-המין, מונעים מרצון לסיפוק מיני, מפעילים מניפולציות כלפי אותם קטינים וקטינות, משכנעים אותם לשתף פעולה, לבצע בעצמם מעשים מיניים, להפיץ תמונות עירום, וכיוצא באלה מרעין ביטחון. [...] צריך להחליץ חושים ולעשות מעשה לצורך טיפול ב'מכת מדינה' זו. במה שנוגע לבית המשפט - עלינו להחמיר בענישה על עברייני-מין וירטואליים; למען יראו וייראו. הענישה צריכה לבטא את הסלידה מן המעשים הללו, את פגיעתם הרעה, ואת הצורך במעטפת של הגנה על קטינים ברשת האינטרנט".

35. עוד ראוי להפנות לדברים הבאים בע"פ 538/13 **סבח נ' מדינת ישראל**, פס' 7 (26.12.13):

"...ביצוען של עבירות מין באמצעות האינטרנט אינו מהווה נסיבה לקולה נוכח הנגישות הרבה של רשת האינטרנט; החשיפה הגדולה של קטינים לרשת; הקלות בביצוע עבירות מין והיכולת לפגוע במספר גדול יותר של קורבנות באמצעותה; כמו גם הפגיעה הקשה בנפגעי העבירה שהעבירות מבוצעות בהם שעה שהם מצויים בביתם שהוא מבצרם".

36. אף אין בעובדה שהנאשם ביצע את העבירות מול הסוכנת בכדי להפחית במידה ניכרת מעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים. הסוכנת הופעלה מלכתחילה נוכח חומרת העבירות והקושי באיתור עברייני מין המבצעים עבירות כנגד קטינים באינטרנט, ובאותה המידה עלולה הייתה להיות מן הצד השני של השיח, קטינה צעירה בשנים, כפי שסבר גם הנאשם (ר' ע"פ 3235/22 **אללו נ' מדינת ישראל**, פס' 15 (22.01.23)).

37. בצד האמור, יש לתת את הדעת לכך שמדובר ב**ניסיון** לבצע עבירות, ועל כן הוראת החוק הקובעת עונש מזערי בגין עבירות מין לא חלה בענייננו (ראו: סעיפים 27 ו-355 לחוק העונשין; ע"פ 1526/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.8.2022)).

38. ביחס לעבירת החזקת פרסום תועבה בדמותו של קטין בה הורשע הנאשם, **הערכים המוגנים** שנפגעו הם כבודם של הקטינים המצולמים, הזכות לאוטונומיה על גופם, פרטיותם ותחושת ביטחונם האישי. המדובר בפגיעה במידה גבוהה בערכים המוגנים נוכח מהות המעשים וגילם הצעיר מאוד של הקטינים שהוצגו בסרטונים אותם החזיק הנאשם.

באשר להשלכות ולנזקים החמורים העלולים להיגרם לקטינים כפועל יוצא מביצוע עבירת החזקת חומרי תועבה ובהם דמותם של קטינים, יפים הדברים שנקבעו בע"פ 1269/15 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 12 (23.12.2015):

"האיסור על החזקת ופרסום חומרים פורנוגרפיים נועד למנוע שני נזקים עיקריים: הנזק הראשון הנגרם מפרסום ומהחזקה של פורנוגרפיית ילדים הוא פגיעה בכבוד ילדים ובפרטיותם (ערך הכבוד וערך הפרטיות). נזק זה נוגע בראש ובראשונה לילדים שהם מושא החומר הפורנוגרפי עצמו. עוצמת הנזק וחומרתו תלויים, כמובן, באופי הצילום, בנסיבות הפקתו ובתפוצה אליה הוא מגיע, אך בכל מקרה, פרטיותם וכבודם של הילדים המופיעים בחומרים מסוג זה נפגעים מעצם כך שנעשה בצילומים אלה שימוש מיני.

הנזק השני הוא פגיעה פיזית-מינית בילדים (הערך של שלמות הגוף והגנת נפשם של ילדים). הקשר הסיבתי המופיע בספרות בין החזקה ופרסום של חומרים פורנוגרפיים לבין פגיעה פיזית-מינית בילדים הוא כפול. ראשית, צריכת חומר תועבה בדמות פורנוגרפיית קטינים עלולה לעודד את השוק להוסיף ולייצר חומרים כאמור, דבר הכרוך בפגיעה פיזית-מינית בילדים כמפורט לעיל. כמו כן, קים חשש שהמחזיק עצמו ישתמש בחומרים שברשותו על-מנת לשדל ילדים אחרים ליצור עבורו חומרים פורנוגרפיים בהשתתפותם. שנית, החזקת חומרים כאמור עלולה להביא לפגיעה פיזית-מינית בילדים על-ידי המחזיק, אשר ינסה לחקות את המעשים המוצגים בחומר הפורנוגרפי..."

נסיבות הקשורות לביצוע העבירות

39. אשר לעבירות המין שנעברו כלפי הסוכנת, חומרתן משתקפת מאליה מעובדות כתב האישום המתוקן. עולה כי במהלך ההתכתבות עם שיר, הורה לה הנאשם לבצע בגופה מעשים מיניים קשים, תוך שימוש בחפצים, והכל לשם מימוש מאוויי המיניים. בהתאם לכך, ביקש ממנה להדק אטבי כביסה על פטמותיה ולהחדיר טוש אל איבריה המוצנעים ובהמשך אל תוך ישבנה. הנאשם פקד על שיר לבצע את הוראותיו ולהמשיך בביצוע המעשים, תוך שהוא מתעלם לחלוטין מהחששות אותם הביעה בפניו, ומדבריה כי המעשים שהוא מצווה עליה לעשות גורמים לה למכאוב.

40. המדובר בעבירות מין שביצע הנאשם במרחב הווירטואלי כלפי סוכנת משטרתית, שהנאשם סבר כי היא קטינה בת 12. אכן, למרבה המזל, לא היה מדובר בקטינה אמיתית ולא נגרם כל נזק בפועל. ואולם, פוטנציאל הנזק הנפשי, וייתכן שגם הגופני, שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירות, לו אכן היה מדובר בקטינה בת 12 כפי שסבר הנאשם, הוא גדול.

41. בכל הנוגע להחזקת חומרי התועבה, נתפסו במכשיר הסלולרי של הנאשם שניסרטונים מעוררי שאט נפש, בהם נראים קטינים רכים בשנים, האחת בת פחות מ-7, אשר נצפית כשהיא נוגעת בגופה באופן מיני לאחר שהתפשטה מבגדיה, והשני פעוט כבן מספר חודשים בלבד, הנצפה כשגבר אוחז בראשו ומכניס לפיו את איבר מינו.

מדיניות הענישה הנוהגת

42. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות המין המבוצעות במרחב האינטרנטי מעלה כי קיים מנעד רחב של עונשים, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה. בבואנו לקבוע את מתחם העונש ההולם, התחשבנו בגזרי הדין שיפורטו להלן, הכוללים ניסיון לביצוע עבירות מין שעניינן מעשה מגונה והטרדה מינית, כלפי סוכנים משטרתיים אשר הזדהו כקטינים, וזאת בשינויים המחויבים ובכללם משך ביצוע העבירות ואופיין.

א. רע"פ 1527/20 דה ליון נ' **מדינת ישראל** (27.02.20) (מטעם המאשימה) - המבקש הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בניסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15 (2 עבירות) ובניסיון למעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14 (2 עבירות), בגין כך ששוחח בצ'אט עם **סוכנת מטרה, אשר הציגה עצמה בתור בת 13, שיחות בעלות אופי מיני**. באחת הפעמים שלח לסוכנת תמונה שלו עירום כשאיבר מינו זקור, ובהזדמנות אחרת ניהלו השניים שיחת וידאו, במהלכה אמר לסוכנת לעמוד מול המצלמה ולהוריד את חולצתה ומכנסיה וכן חשף את איבר מינו הזקור ואונן. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם כנע בין **6 חודשי מאסר שניתן לנשיאה בעבודות שירות, ועד 24 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, אשר הוערך כי אינו סובל מסטייה מינית, הוטלו **6 חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שירות**.

ערעורה של המאשימה על קולת העונש התקבל. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש ההולם על **12-30 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על המשיב, מבלי למצות עמו את הדין, **12 חודשי מאסר בפועל**, הגם שהחל כבר לשאת את עונשו בדרך של עבודות שירות. **בקשת רשות ערעור שהגיש המשיב לבית המשפט העליון נדחתה**.

ב. עפ"ג 5181-07-19 **דויטש נ' מדינת ישראל** (30.10.19) (מטעם המאשימה) - המערער הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בניסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15, בניסיון למעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14 ובניסיון לגרם מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14 בגין כך ששוחח בצ'אט וב"סקייפ" עם סוכנת מטרה, אשר הציגה עצמה בתור בת 13.5, שיחות בעלות אופי מיני. באחת השיחות הזדהה כבן 16, ביקש ממנה כי תראה לו את ישבנה, חשף בפניה את ישבנו ואיבר מינו ואונן בפניה עד הגיעו לסיפוק מיני. בהזדמנות אחרת חזר על מעשיו והתרה בה כי תיגע בעצמה ותאונן בפניו אף היא. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם כנע בין **14 חודשי מאסר בפועל ועד 28 חודשי מאסר בפועל**. הערכת מסוכנותו של המערער נמצאה **כנמוכה-בינונית**, ושירות המבחן המליץ

להסתפק בשל"צ. נוכח קביעתו בדבר סיכוי ממשי לשיקום, חרג בית משפט השלום ממתחם העונש והשית על המערער **9 חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שירות.**

בית במשפט המחוזי דחה את הערעור על חומרת העונש בצינו כי העונש שנגזר על המערער הינו מקל ואינו עומד בהלימה לחומרת מעשיו.

ג. ברע"פ 7657/21 פלוני נ' **מדינת ישראל** (11.11.21) הורשע המבקש לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15 ובעבירות ניסיון לגרם מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14, בגין כך שבשתי הזדמנויות שוחחארוכות עם **סוכנת משטרתית אשר הציגה עצמה כקטינה בת 13.5**, בצ'אט, בוואטסאפ ובטלפון. המבקש הציע לסוכנת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני וביקש ממנה לבצע בעצמה מעשים מגונים. בית משפט השלום העמיד את מתחם העונש על **10 עד 30 חודשי מאסר בפועל**, וגזר עליו **10 חודשי מאסר בפועל** תוך שימת לב לחוות הדעת מאת המרכז להערכת מסוכנות; להיעדר אינדיקציה למעורבות המשיב בפעילות שולית; ונוכח העובדה שלאורך השנים שחלפו מאז ביצוע העבירות הקים המבקש משפחה ושמר על יציבות תעסוקתית.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וקיבל את ערעור המשיבה. נקבע כי מתחם העונש אינו מבטא את חומרת המעשים שביצע המבקש, והעמידו על **15 עד 36 חודשי מאסר בפועל**. באשר לעונשו של המבקש, צוין כי הגם שהוא נעדר עבר פלילי ומנהל אורח חיים נורמטיבי, אינו מקבל אחריות על מעשיו. על כן הוחמר עונשו ל-**18 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון דחה את הבקשה לרשות ערעור. הודגש כי העונש אינו סוטה ממדיניות הענישה.

ד. רע"פ 5248/20 פלוני נ' **מדינת ישראל** (18.08.20) - המבקש הורשע על יסוד הודאתו במספר עבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15 וניסיון למעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14. המבקש יצר קשר עם הסוכנת שהתחזתה כבת 13 וניהל איתה במספר מועדים שיחות וידאו. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין **9 ועד ל-28 חודשי מאסר**. על המבקש, בעל עבר פלילי שנשקפת ממנו מסוכנות בינונית-נמוכה להישנות מעשים פוגעניים בעתיד, אך בעל נכונות להשתלב בהליך טיפולי, נגזרו **18 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש על העונש. בית המשפט העליון דחה את הבקשה לרשות ערעור.

43. גם מותב זה נדרש לגזירת דינם של שורת נאשמים אשר הורשעו במסגרת הפרשייה בה הורשע הנאשם בעניינו, ובמסגרת זו וככל הנוגע לעבירות בהן הורשע הנאשם בתיק דנן, נקבעו מתחמי הענישה הבאים:

א. בתפ"ח (מחוזי מר') 56803-11-20 מ"י נ' פלוני (19.03.23); שנידון בפני מותב זה, במסגרת אותה פרשייה, הורשע הנאשם על בסיס הודאתו בעבירות של ניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, ניסיון להטרדה מינית של קטינה שטרם מלאו לה 15 שנים וכן ניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16

שנים. הנאשם שוחח עם שיר הסוכנת המשטרתית בצ'אט, במשך שלושה ימים. הנאשם יזם עמה שיחות חוזרות ונשנות, במהלכן שלח לה תמונות של בנה של זוגתו ושל אחיינו תוך שטען בפניה כי המדובר בתמונותיו. כמו כן שלח לה תמונות של איבר מין זכרי, הפציר בה לשלוח לו תמונות שלה ואף הורה לה לגעת באיבריה האינטימיים, תוך שהוא מתעלם מדבריה של שיר כי המעשים שהוא מצווה עליה לעשות מכאיבים לה, ועודד אותה להמשיך בביצועם. **מתחם העונש נקבע כנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, יליד שנת 1969, נעדר עבר פלילי, אשר הערכת **מסוכנותו נמצאה כבינונית-נמוכה**, נגזר עונש של **9 חודשי מאסר שיינשאו בעבודות שירות**, נוכח נסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם ומצבו הבריאותי והנפשי הרעוע, ומבלי להתעלם מאמירותיו בפני מעריכת המסוכנות ושירות המבחן המעיבות על לקיחת האחריות.

ב. בתפ"ח (מחוזי מר') 49810-11-20 **מ"י נ' פלוני** (05.07.22);
שנידון בפני מותב זה, במסגרת אותה פרשיה, הורשע הנאשם על בסיס הודאתו בעבירות של ניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים וניסיון להטרדה מינית בקטינה שטרם מלאו לה 15 שנים. הנאשם שוחח עם שיר הסוכנת המשטרתית, בהזדמנות אחת, והורה לה להתפשט ולגעת באיבר מינה. בהמשך הדריך אותה כיצד לאונן, וכאשר אמרה לו שהכניסה את אצבעה וכי כואב לה, הורה לה הנאשם להמשיך במעשיה והנחה אותה כיצד לעשות כן. הנאשם מסר לה את מספר הטלפון שלו לאחר שוודא כי לא תספר לאיש על כך. **מתחם העונש נקבע כנע בין 9 ל-15 חודשי מאסר בפועל**, כאשר הטווח העליון הוגבל נוכח עתירת המאשימה למתחם הנע בין 10 ל-15 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בן 28, אשר עבר הליך טיפולי משמעותי ושירות המבחן המליץ להסתפק בשל"צ **ומסוכנותו המינית נמצאה כנמוכה-בינונית**, נגזר עונש של **9 חודשי מאסר שיינשאו בעבודות שירות**.

ג. בתפ"ח (מחוזי מר') 49748-11-20 **מ"י נ' פלוני** (06.09.22);
שנידון בפני מותב זה, במסגרת אותה פרשיה, הורשע הנאשם על בסיס הודאתו בעבירות של ניסיון להטרדה מינית בקטינה שטרם מלאו לה 15 שנים, ובניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים. גם בעניין זה שוחח הנאשם עם שיר, הסוכנת המשטרתית שהתחזתה לבת 12, וזאת בהזדמנות אחת במהלכה לא היה ניסיון לשלוח תמונות, סרטונים, או יצירת מפגש פיזית. בעניין זה כיבד בית המשפט את **הסדר הטיעון** אליו הגיעו הצדדים והשית על הנאשם, נעדר עבר פלילי, בעל **הערכת מסוכנות מינית בינונית**, אשר הודה בהזדמנות הראשונה בביצוע העבירות ואשר שולב בהליך טיפולי ממושך בפיקוח שירות המבחן, **9 חודשי מאסר שיינשאו בעבודות שירות**.

44. בתפ"ח (מחוזי מר') 49859-11-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.10.22), עליו סמכה ידיה ההגנה, שנידון בפני מותב זה, במסגרת אותה פרשיה, הורשע הנאשם על בסיס הודאתו מעבר לעבירות של ניסיון למעשה

מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, וניסיון להטרדה מינית בקטינה שטרם מלאו לה 15 שנים גם בעבירות של ניסיון לאינוס קטינה שטרם מלאו לה 14 שנים וניסיון מעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים.

בעניין זה הנאשם שוחח עם שיר, הסוכנת המשטרתית אשר שבה והבהירה לו כי גילה הוא 12 שנים, שיחות בעלות תכנים מיניים במספר הזדמנויות, ואף יצר עמה קשר בווטסאפ והתקשר אליה טלפונית. במהלך השיחות עמה הורה לה לשפשף את איבר מינה עם אצבעותיה, תוך התעלמות מחששותיה ומהתנגדותה לביצוע הוראותיו, ובאחת ההזדמנויות הסלים את מעשיו כשהורה לה להחדיר את אצבעותיה לאיבר מינה. לאחר שאמרה לו שיורד לה דם, הורה לה הנאשם להחדיר את אצבעה לפי הטבעת. בתגובה למעשיו השיבה כי כואב לה אך הנאשם הורה לה להמשיך. בנוסף, הבהיר לה שעליה למחוק את כל התמונות ואת תיעוד השיחות ביניהם. **מתחם העונש ההולם שנקבע נע בין 12-30 חודשי מאסר.**

במקרה זה הוחלט **לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם נוכח שיקולי שיקום ולהשית על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.** הנאשם, בן 29, נעדר עבר פלילי אשר הערכת המסוכנות בעניינו נקבעה כבינונית-נמוכה ובעת מעצרו היה מצוי בעיצומם של לימודי משפטים, השתלב בטיפול ייעודי לעברייני מין ביוזמתו עוד בטרם הופנה לשירות המבחן, התמיד בטיפול, **ולהערכת כלל גורמי המקצוע הפיק תועלת ונתרם מהטיפול** ויש בהמשכו בכדי להביא להפחתת הסיכון להישנות ביצוע עבירות.

45. בבואנו לקבוע את מתחם העונש ההולם בתיק שלפנינו, התחשבנו במתחמי הענישה שקבענו בפרשייה זו: בסוג העבירות כלפי הסוכנת בהן הורשע הנאשם נקבעו מתחמי ענישה הנעים בין **9-24 חודשי מאסר** כמפורט לעיל, ואילו במקרים הכוללים גם עבירות חמורות יותר של ניסיון אינוס קטינה או ניסיון לביצוע מעשה סדום בקטינה נקבעו מתחמי ענישה הנעים בין **12-30 חודשי מאסר** (ראה ע"פ 3235/22 אללו נ' מדינת ישראל (22.01.23) וכן תפ"ח (מחוזי מר') 49859-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני (20.10.22) אליו הפנתה ההגנה).

בצד האמור והגם שבתיק דנן עסקינן בעבירות של ניסיון למעשה מגונה וניסיון לביצוע הטרדה מינית, לא ניתן להתעלם מהרף הגבוה של חומרת הנסיבות שבוצעו ואשר לא התקיימו במקרים אחרים בפרשייה זו במסגרתה הורשעו הנאשמים בעבירות זהות. במקרה דנן המדובר בשימוש בחפצים תוך מתן הוראות להחדיר את החפץ אל תוך איבריה המוצנעים של הסוכנת ואל תוך ישבנה, והכל תוך התעלמות מהכאב והחשש שהביעה הסוכנת בפני הנאשם.

46. לאור מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ותוך שימת לב למתחמי הענישה שנקבעו על ידינו במסגרת פרשה זו בגין ביצוע עבירות דומות לאלה בהן הורשע נאשם בכל הנוגע לסוכנת, מצאנו לקבוע את מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע כלפיה, בטווח שנע בין **10 - 28 חודשי מאסר בפועל.**

בנוגע להחזקת פרסום תועבה

47. נוכח הרשעת הנאשם בעבירת החזקת פרסום תועבה, התחשבנו בגזרי הדין הבאים ובמתחמי העונש שנקבעו בעניינם לצורך קביעת מתחם ענישה נוסף ונפרד:

עמוד 11

א. בע"פ 8045/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.11.2014) (מטעם המאשימה), נדחה ערעורו של המערער אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של ניסיון אונס וביצוע מעשה מגונה בביתו הקטינה, וכן בעבירות של החזקת פרסום תועבה. בית המשפט המחוזי הפריד את עבירות המין שבוצעו בקטינה מעבירת החזקת פרסום תועבה והתייחס אליהם כשני אירועים נפרדים. בנוגע לאירוע של החזקת פרסום תועבה, תואר כי במחשבו האישי של הנאשם נמצאו **שלושה סרטונים** בהן מופיעות קטינות המקיימות יחסי מין אחת עם השנייה. בית המשפט קבע כי בנוגע לעבירת החזקת פרסום תועבה, מתחם העונש ההולם **נע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 3195/19 **אגוזי נ' מדינת ישראל** (04.07.2019) (מטעם המאשימה), המבקש הורשע על בסיס הודאתו בעבירה של החזקת חומר תועבה. הנאשם **הוריד למחשבו סרטונים** הכוללים פרסומי תועבה ובהם דמויות של קטינות בגילאי 12-15, החושפות את גופן או מבצעות בעצמן אקטים בעלי אופי מיני. בנוסף, החזיק הנאשם במחשבו **מאות תמונות** הכוללות פרסומי תועבה ובהם דמותם של קטינים וקטינות, חלקם רכים בשנים. בית משפט השלום קיבל את עמדת המאשימה וקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין אי הרשעה לשנת מאסר**. על הנאשם, אשר הביע חרטה על מעשיו, עבר הליך טיפולי משמעותי ומסוכנותו הוגדרה כנמוכה, נגזרו של"צ, צו מבחן ומאסר על תנאי. **בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על ההחלטה להרשיעו, ובית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור**.

ג. בע"פ 1269/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.12.2015) (מטעם המאשימה), נדחה ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בו הורשע המערער על בסיס הודאתו בעבירות רבות של מעשים מגונים, עשרות עבירות של פרסום תועבה, **מאות עבירות של החזקת פרסום תועבה** ומספר עבירות של פגיעה בפרטיות. בית המשפט המחוזי קבע מתחמי ענישה נפרדים לאישומים השונים והעמיד את מתחם העונש ההולם לגבי עבירת החזקת חומרי התועבה שאינם פרי יצירתו של הנאשם כך **שינוע בין 3-6 חודשי מאסר**.

48. לאור מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מצאנו לקבוע את מתחם העונש ההולם את עבירת החזקת חומר התועבה, בטווח שנע בין **מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל**.

סטייה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום

49. ב"כ הנאשם עתר לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם, ולהסתפק בעניינו של הנאשם בהשתת ענישה של מאסר לריצוי בעבודות שירות, וזאת מטעמי שיקום.

הוראת סעיף 40ד(א) לחוק מאפשרת לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם, ככל שמצא כי הנאשם **"השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם"**.

השיקולים בהם בית המשפט יתחשב על מנת להעריך את סיכויי שיקומו של הנאשם כוללים, בין היתר, את המוטיבציה שהפגין הנאשם לשיקום; הליך של גמילה מהתמכרות שעבר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי

נפגעי העבירה (ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל, פס' 24 (18.04.2018)). לצד זאת, נקבע בפסיקה כי ככל שהעבירה בה הורשע ונסיבותיה חמורות יותר כך גובר הנטל המוטל על הנאשם להראות הליך שיקומי מתקדם יותר, או סיכויי שיקום מובהקים יותר, על מנת להצדיק סטייה לקולא משיקולי שיקום (ע"פ 9036/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (27.01.2020)).

50. בענייננו, עולה מתסקירי שירות המבחן שנערכו בעניינו של הנאשם, כי כבר לפני כשנתיים הוא שולב בהליך טיפול אינטנסיבי ייעודי בתחום עבריינות המין במסגרת הוסטל "מעגלים". במהלך שהותו בהוסטל שיתף הנאשם פעולה באופן מלא, עמד בכללי המקום, הביע מוטיבציה להמשך הטיפול ודומה היה כי אף נתרם ממנו. בחלוף כשנה, ונוכח התקדמותו החיובית, הומלץ על סיום שהותו בהוסטל ושילובו בטיפול במרכז יום, המהווה מסגרת אינטנסיבית פחות, וזאת במקביל לשילובו ההדרגתי בשוק התעסוקה. ואכן, בחלוף כשנתיים משילובו בהוסטל, שולב הנאשם בטיפול במרכז יום, שכלל שלושה מפגשים שבועיים, הכוללים טיפולים קבוצתיים ופרטניים. כמו כן, צוין כי בדיקות השתן שערך העידו על היעדר שרידי סם, באופן המלמד על ניקיונו לאורך זמן.

51. בין לבין, נערכה לנאשם הערכת מסוכנות ממנה עלה כי הנאשם אובחן כלוקה **בסטייה מינית פדופילית וסאדו מזוכיסטית**. הנאשם ממזער מקיומה של הסטייה הפדופילית ולא מבטא תובנה להיותה מניע מרכזי לביצוע העבירות. הנאשם שלל משיכה מינית לקטינות והתנער מקיומו של סיכון הנשקף ממנו כלפי קטינות. כמו כן עולה מהערכת המסוכנות כי הנאשם אמנם מודה בביצוע העבירה, אך זאת תוך מזעור העובדה שידע כי מדובר בקטינה, ותוך מזעור חומרת מעשיו. לא בכדי מסוכנותו המינית של הנאשם הוערכה **כבינונית**.

52. הגם שהנאשם המשיך לשתף פעולה ולהביע מוטיבציה להמשך הטיפול, ואף שולב בעבודה, התרשמו גורמי הטיפול כי הנאשם ממעט לשתף בתכנים הקשורים בעולמו המיני במרחב הקבוצתי, וכי הוא מקבל אחריות פורמלית בלבד לביצוע העבירה. מהערכת המסוכנות ומהתסקיר המסכם עלתה התרשמות מתובנה חלקית של הנאשם לגבי הטריגרים לביצוע העבירות, מזעור חומרת מעשיו, עיוותי חשיבה והיעדר מודעות למצבי סיכון עבורו. שירות המבחן, המליץ אמנם על ענישה שיקומית שתאפשר לנאשם להשלים את ההליך שהחל, ואולם התרשם מגורמי סיכון בלתי מבוטלים ובין היתר קשייו להכיר בסטייה המינית הפדופילית שבה על פי האבחון הוא לוקה.

53. לאור האמור, ובעיקר נוכח הסטיות המיניות הסאדו מזוכיסטיות וכן הפדופילית בה אובחן, ואשר חרף הטיפול הממושך שעבר מתקשה להכיר בקיומה של זו האחרונה, העובדה שהנאשם עדיין מתקשה בנטילת אחריות ממשית לביצוע העבירה ולשתף בתכנים רלוונטיים, ממזער מחומרת מעשיו, בשל עיוותי חשיבה והיותו של הנאשם חסר מודעות למצבי סיכון עבורו, ונוכח המפורט בהערכת המסוכנות בעניינו ומידת המסוכנות להישנות עבירות מין, לא מצאנו כי קיימות בעניינו של הנאשם אינדיקציות לשינוי עמוק וארוך טווח המצביעות על שיקום או סיכוי ממשי לשיקום. חרף המוטיבציה הרבה וההתגייסות הראויה להערכה לטיפול, עדיין קיים חשש ממשי להישנות עבירות כלפי קטינות, ועל כן לא מצאנו לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם בעניינו.

גזירת העונש המתאים לנאשם

54. המדובר בנאשם צעיר בן 21, נעדר עבר פלילי, אשר גדל בתא משפחתי מורכב והתמודד לאורך השנים עם תהפוכות אישיות בחייו. חרף האמור סיים 12 שנות לימוד והתגייס לצבא, הגם שלא סיים את שירותו. הנאשם הודה בביצוע העבירות, וייתר את הצורך בניהול הליך של שמיעת עדויות. העבירות בוצעו לפני כ-3 שנים ובמשך תקופה ממושכת התגייס הנאשם להליך טיפולי משמעותי.

55. בצד האמור, חרף ההליך הטיפולי הממושך, הנאשם אינו מכיר בסטייה המינית הפדופילית בה הוא לוקה, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו היא בינונית והחשש להישנות העבירות לא הופג.

אף יש לתת את הדעת למכלול העבירות אותן ביצע הנאשם שעניינן מלבד ביצוע עבירות מין כלפי הסוכנת שסבר כי היא קטינה גם בהחזקת חומרי תועבה הנוגעים לקטינים, אשר שילובן משקף ביתר שאת את המסוכנות הנובעת מהנאשם נוכח הסטיות בהן אובחן.

56. בסופו של יום מצאנו לגזור את עונשו של הנאשם במתן עונש כולל לשני האירועים נושא כתב האישום, זאת תוך מיקום העונש בחלק התחתון של שני מתחמי הענישה שקבענו ושקלולם כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 09.11.20 עד 20.01.21.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת מין מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת מין מסוג עוון, או עבירה אחרת בה הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

מזכירות בית המשפט תמציא את גזר הדין לשירות המבחן ולמרכז להערכת מסוכנות.

ניתן והודע היום כ"א תמוז תשפ"ג, 10/07/2023 במעמד הנוכחים.

עמי קובו, שופט

דבורה עטר, שופטת

רות לורך, שופטת - נשיאה